

## EXPUNERE DE MOTIVE

<p><i>Secțiunea 1</i> <i>Titlul proiectului</i> <i>de act normativ</i> <i>Lege privind</i> <i>Codul</i> <i>administrativ</i></p>	
<p><i>Secțiunea a 2-a</i> <i>Motivul emiterii</i> <i>actului normativ</i></p>	
<p>1. Descrierea situației actuale</p>	<p>Ultimul sfert de secol, în care administrația publică din România a fost organizată corespunzător unui stat democratic, a fost martorul unei mase din ce în ce mai mare de acte normative în vigoare în domeniul administrației publice. În prezent, inflația de acte normative emise și dese modificări ale reglementărilor care au fost necesare în procesul de aplicare a acestora au generat paralelisme, suprapuneri și, implicit, în practică, dificultăți în aplicare.</p> <p>Ca soluții pentru rezolvarea acestor probleme, guvernele își propun: simplificarea și restrângerea legislației, realizarea unui cadru legal unitar într-un anumit domeniu și clarificarea unei tematici specifice; simplificarea accesului beneficiarilor la legislația în vigoare, îmbunătățirea aplicării acesteia.</p> <p>În ceea ce privește inițiativele de codificare, opțiunile avute în vedere merg de la elaborarea unor legi unice pe domeniu (Portugalia), la culegeri de legi pe domenii (codexuri - Franța) și până la codificare sectorială (Franța, Germania), dar în niciunul dintre aceste state nu există un Cod administrativ unic care să înglobeze într-o manieră unitară și sistematizată legislația din mai multe domenii ale administrației publice.</p> <p>Problemele cadrului legislativ românesc, inclusiv în domeniul administrației publice, sunt cunoscute de autoritățile statului, care, prin intermediul mai multor documente strategice și programatice, statuează necesitatea raționalizării și sistematizării reglementărilor, inclusiv prin instrumente de codificare. Această necesitate este, de asemenea, semnalată în contextul impus de Uniunea Europeană, care pune un accent deosebit pe "buna guvernare" și "o reglementare inteligentă".</p> <p>Intenția Guvernului României de a codifica cadrul legal din domeniul administrației publice, prin intermediul unui Cod administrativ și al unui Cod de procedură administrativă, a fost statuată încă din anul 2001, în cadrul programelor de guvernare și al programelor legislative ale Guvernului.</p> <p>Pe baza documentelor de analiză elaborate în cursul procesului de fundamentare a proiectului Codului administrativ, a altor analize realizate cu privire la sistemul administrației publice (analize pe domenii, analize funcționale, analize privind aplicarea unor acte normative etc.) și în urma reuniunilor de consultare cu reprezentanții administrației publice centrale și locale, au reieșit o serie de disfuncționalități ale legislației aplicabile</p>

administrației publice, expuse și în Documentul cuprinzând principalele concluzii ale studiilor cuprinzând liniile directoare ale concepției de ansamblu a proiectului Codului administrativ și care, în esență, au în vedere disfuncționalități de tehnică legislativă și disfuncționalități de fond ale reglementărilor.

Disfuncționalități de tehnică legislativă au fost considerate: inexistența unor definiții unitare ale principalelor concepte din administrația publică; prevederile legale redundante și paralele (mai frecvente în domeniul administrației publice locale); existența unor norme juridice contradictorii; vidul legislativ (în special în ceea ce privește regimul juridic cadru al serviciilor publice) și dificultățile în aplicarea prevederilor legale în vigoare generate de norme juridice neclare și necorelate.

Disfuncționalitățile de fond ale reglementărilor în vigoare sunt prezentate pentru fiecare dintre domeniile care compun întreaga reglementare a Codului administrativ:

#### **A. Administrația publică centrală**

1. Este de remarcat, în primul rând, modul criticabil de definire a atribuțiilor Guvernului fiind menționate printre atribuții atât rolul, cât și modalitatea prin care Guvernul își exercită atribuțiile.

2. Cu privire la ministere se impune punerea în evidență a atribuțiilor proprii prin delimitarea acestora de atribuțiile comune tuturor ministerelor, precizarea specificului actelor miniștrilor (ca acte administrative) și a unor elemente din structura acestora.

3. Nu sunt clare regimul juridic aplicabil autorităților administrative autonome și regimul juridic al actelor pe care le emit aceste autorități și poziția actelor emise în ierarhia actelor normative.

#### **B. Prefectul, instituția prefectului și serviciile publice deconcentrate**

1. Necorelarea statutului prefectului cu specificul și cutumele administrației publice din România, în lumina prevederilor constituționale conform cărora prefectul este reprezentantul Guvernului pe plan local.

2. Exercițarea atribuției constituționale de conducere a serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și altor organe de specialitate ale administrației publice centrale fac necesară existența unor reglementări clare. În prezent sunt considerate neclare sau insuficient reglementate modalitățile de colaborare - control între ministere (față de care serviciile publice deconcentrate sunt subordonate) și prefect; de asemenea, relația prefectului cu Guvernul, ministerele și serviciile publice deconcentrate ale acestora.

3. Relațiile dintre serviciile publice deconcentrate, ministerele de resort în subordinea cărora sunt organizate și prefect prezintă anumite disfuncționalități generate atât de neclarități privind statutul lor juridic (deși anumite servicii publice deconcentrate întrunesc elementele care le-ar califica în acest mod, nu își recunosc în practică acest statut), cât și de raporturile lor cu miniștri, respectiv cu prefectii.

#### **C. Administrația publică locală**

1. Actele normative din acest domeniu cuprind numeroase dispoziții paralele cu privire la: exercitarea mandatului de ales local; tipurile de competență ale autorităților administrației publice locale; prevederi referitoare la organizarea și funcționarea autorităților publice locale

(procedura de constituire a autorităților deliberative, cvorumul și majoritatea necesare pentru adoptarea hotărârilor autorităților deliberative, indemnizațiile acordate consilierilor locali/județeni, constituirea și funcționarea comisiilor de specialitate, alegerea viceprimarului). În unele situații, pentru a putea fi aplicate este necesară interpretarea acestor dispoziții care dă naștere unor soluții diferite.

2. Există neclarități cu privire la actele juridice ale autorităților administrației publice locale supuse controlului de legalitate al prefectului și cu privire la răspunderea juridică aferentă adoptării/emiterii actelor administrative.

3. Cazurile și modalitățile de constatare a suspendării, respectiv încetării de drept a mandatelor aleșilor locali și procedurile aplicabile, în prezent reglementate în mai multe acte normative, fac necesară gruparea tuturor cazurilor de acest gen și detalierea procedurii de constatare.

4. De asemenea, se constată o situație de vid legislativ în ceea ce privește sancțiunea concretă aplicabilă în cazul aleșilor locali care se află în situație de conflict de interese. În prezent, actele normative care conțin dispoziții privind conflictul de interese în care se pot afla aleșii locali nu precizează sancțiunea aferentă unei astfel de încălcări a respectivelor dispoziții. În practică există diferențe în funcție de evenimente și de autoritățile constatatoare privind momentul constatării încetării de drept a mandatului aleșilor locali, ceea ce face necesară reglementarea modalității de stabilire a acestui moment, pentru fiecare caz de încetare de drept a mandatului în parte.

5. Procedura de constatare a încetării mandatului aleșilor locali ca urmare a constatării unei stări de incompatibilitate nu este clară, în practică generând o serie de probleme.

6. Au fost identificate și inadvertențe în procedura de validare a mandatelor consilierilor locali/județeni. Comisia de validare este constituită din consilieri nevalidați, iar în practică se întâlnesc cazuri de subiectivism din partea acestora în ceea ce privește validarea sau invalidarea mandatelor.

7. La acestea se adaugă și reglementarea insuficientă și neclară privind atribuțiile viceprimarului/ vicepreședintelui consiliului județean, precum și absența unui cadru unitar al competențelor și atribuțiilor autorităților locale.

#### **D. Exercițarea dreptului de proprietate publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale**

1. Reglementarea incompletă cu privire la unele aspecte privind exercițarea dreptului de proprietate publică și privată a statului și a unităților administrativ-teritoriale a creat condițiile pentru proliferarea unei practici administrative neunitare și, uneori, contradictorii, lipsind în același timp persoanele particulare de un reper juridic ferm și neechivoc în raporturile lor cu administrația publică. Astfel există reglementare incompletă/neclarități în ceea ce privește:

a) exercițarea dreptului de proprietate privată de către stat sau de către unitățile administrativ-teritoriale, cărui i se aplică o serie de reguli specifice persoanelor juridice de drept public, având în vedere regimul juridic mixt al acesteia, respectiv un regim juridic de drept comun, marcat de elemente de drept public, determinat de faptul că statul și unitățile administrativ-teritoriale sunt atât persoane juridice civile, cât și subiecte de drept public;

b) regimul juridic al contractelor de închiriere a bunurilor proprietate publică sau al dării în folosință gratuită a bunurilor proprietate publică;  
c) trecerea bunurilor din domeniul privat al statului în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, ținând cont de faptul că în prezent nu există niciun act normativ care să reglementeze în mod expres condițiile în care se poate face acest transfer, raportat la scopul și destinația acestor bunuri, care, spre deosebire de cele din domeniul public, pot fi exploatate în scopul realizării unui profit, destinat tot realizării intereselor generale ale societății.

• 3. Lipsa reglementării unor modalități de exercitare a dreptului de proprietate privată specifice statului sau unităților administrativ-teritoriale, autoritățile administrației publice întâmpinând dificultăți în aplicarea prevederilor Codului civil, acestea fiind insuficiente. Referitor la bunurile proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, în Decizia nr. 1/2014, Curtea Constituțională a statuat faptul că acestea au un regim juridic mixt, regimul juridic de drept comun aplicabil acestora fiind marcat de elemente de drept public. Practic, Curtea a recunoscut, în mod indirect, insuficiența normelor care reglementează regimul juridic al proprietății private a statului sau a unităților administrativ-teritoriale. Prevederile Deciziei ante-menționate nu sunt transpuse, în prezent, în legislația actuală, fapt ce generează probleme în gestionarea bunurilor din domeniul public sau privat al statului/u.a.t.; de asemenea, în lipsa unei proceduri-cadru cu privire la organizarea licitațiilor publice (referitor la închirierea bunurilor proprietate publică și privată și la vânzarea bunurilor proprietate privată a statului/u.a.t.), la nivelul autorităților administrației publice locale au fost elaborate proceduri de licitație diferite, creându-se, astfel, practici neunitare. Mai mult, în prezent, un minister, de exemplu, în vederea exercitării dreptului de proprietate privată, este nevoit să încheie un contract de comodat cu o agenție din subordine sau să recurgă la donație, în fața unui notar, în detrimentul unei proceduri specifice administrației publice/autorităților publice/persoanelor de drept public care să se poate finaliza cu un act administrativ de dare în administrare.

4. Lipsa reglementării, în cadrul legal incident, a sancțiunilor aplicabile în cazul nerespectării prevederilor legale privind întocmirea/actualizarea inventarelor bunurilor din domeniul public și a unor dispoziții referitoare la inventarierea bunurilor din domeniul privat, care pot avea ca urmare inventarierea inadecvată, neunitară, inexactă a bunurilor din domeniul public și din cel privat.

5. Lipsa unei proceduri-cadru cu privire la organizarea și desfășurarea licitațiilor publice pentru închirierea bunurilor proprietate publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și pentru vânzarea bunurilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, fapt ce a determinat practici neunitare la nivelul autorităților administrației publice.

#### **E. Statutul funcționarilor publici și statutul juridic aplicabil personalului contractual din administrația publică**

1. Management deficitar al resurselor umane din administrația publică având drept cauze: insuficienta corelare a mecanismelor de dezvoltare și coordonare a politicilor de resurse umane în administrația publică; competențe împărțite între mai multe instituții, utilizarea de mecanisme temporare în locul unor reguli clare și transparente, schimbări frecvente la

	<p>nivelul unor funcții-cheie.</p> <p>2. Existența unor condiții inechitabile/necorelate privind vechimea necesară pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție, a funcțiilor publice de conducere și a funcțiilor publice din categoria înalților funcționari publici.</p> <p>3. În ceea ce privește cariera funcționarului public pot fi evidențiate o serie de probleme în aplicarea reglementărilor privind modificarea raporturilor de serviciu, dar și existența unui sistem de evaluare și promovare care nu facilitează recunoașterea și recompensarea performanței, precum și unele proceduri birocratice/rigide în gestionarea funcției publice.</p> <p>4. Insuficienta reglementare cu privire la categoria de personal contractual în ceea ce privește rolul, atribuțiile acestuia (de exemplu, atribuțiile administratorului public) și contractul care stă la baza desfășurării activității.</p> <p><b>F. Răspunderea administrativă</b></p> <p>1. Inexistența unor reguli generale și principii aplicabile răspunderii administrative.</p> <p>2. Răspunderea administrativ-patrimonială este reglementată separat pentru diferite domenii (achiziții, financiar etc.) și categorii de personal, neexistând un regim juridic cadru.</p> <p><b>G. Serviciile publice</b></p> <p>1. Nu există o definiție uniformă a conceptului de serviciu public. În legislația națională se utilizează atât o abordare funcțională, cât și o abordare organică a conceptului de serviciu public.</p> <p>2. Nu sunt reglementate prevederi generale/unitare în domeniul serviciilor publice referitoare la: înființarea și desființarea serviciilor publice, criteriile de clasificare și categorii de servicii relevante, modalități de gestiune.</p> <p>Aceste disfuncționalități împreună cu modalitatea de soluționare a acestora au fost reflectate în Tezele prealabile ale Codului administrativ aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 196/2016, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 237 din 31 martie 2016, document care expune concepția generală, principiile, noile orientări și principalele soluții pe care le va reglementa Codul administrativ.</p>
2. Schimbări preconizate	<p><b>Codul administrativ are menirea de a reprezenta legea de bază a administrației publice și urmărește să asigure cadrul juridic necesar asigurării stabilității și eficienței autorităților atât la nivel central cât și la nivel local.</b></p> <p><b>Domeniile care fac obiectul de reglementare al proiectului Codului administrativ sunt:</b></p> <p><b>A. Administrația publică centrală;</b></p> <p><b>B. Prefectul, instituția prefectului și serviciile publice deconcentrate;</b></p>

C. Administrația publică locală;  
D. Exercițarea dreptului de proprietate publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale;  
E. Statutul funcționarilor publici și statutul juridic aplicabil personalului contractual din administrația publică;  
F. Răspunderea administrativă;  
G. Serviciile publice;  
Suplimentar acestor domenii, Codul administrativ cuprinde o Parte - *Dispoziții Generale* în cadrul căreia sunt reglementate principiile generale aplicabile administrației publice.

### **A. Administrația publică centrală**

1. Delimitarea rolului și a atribuțiilor principale ale Guvernului - rolul Guvernului de exercitare a conducerii generale a administrației publice este prezentat distinct de atribuțiile acestuia;
2. Precizarea condițiilor generale pentru ocuparea funcției de membru al Guvernului corelativ cu precizarea cazurilor de încetare a acestei funcții; au fost modificate unele dintre cazurile de încetare a funcției de membru al Guvernului în sensul precizării condițiilor în care acestea intervin; a fost eliminată demiterea dintre aceste cazuri, demiterea nefiind, în fapt, un caz de încetare a funcției;
3. Clarificarea regimului juridic al actelor prim-ministrului - reglementarea expresă a caracterului de act administrativ al deciziilor emise de prim ministru, a sancțiunii inexistenței deciziilor care nu sunt publicate în Monitorul Oficial al României (cu excepțiile prevăzute de lege);
4. Reglementarea expresă a categoriilor de persoane care sunt numite/eliberate din funcție de prim-ministru;
5. Explicitarea cazurilor care constituie situații de conflict de interese pentru demnitari – conflictul de interese se manifestă atunci când, în exercitarea funcției publice de autoritate, este chemat să ia o decizie sau să participe la luarea unei decizii, să emită un act administrativ sau să încheie un act juridic cu privire la care are un interes personal de natură patrimonială;
6. Precizarea expresă a autorității responsabile cu procedura de constatare a stării de incompatibilitate și stării de conflict de interese pentru membrii Guvernului, secretarii de stat și subsecretarii de stat, respectiv Agenția Națională de Integritate;
7. Precizarea obligației membrului Guvernului de a renunța la funcția sau calitatea incompatibilă cu cea pe care a început să o exercite, în termen de 15 zile de la începerea exercitării funcției (o situație de incompatibilitate ulterior acestui termen constituie caz de încetare a funcției de membru al Guvernului);
8. Precizarea condițiilor răspunderii membrilor Guvernului pentru actele pe

care le emit, în prezent nefiind departajată în mod clar răspunderea demnitarilor de cea a personalului de specialitate;

9. Clarificarea sferei administrației publice centrale de specialitate - reglementarea expresă a structurii acesteia: ministere, alte structuri aflate în subordonarea sau în coordonarea Guvernului, alte structuri aflate în coordonarea/subordonarea ministerelor, autoritățile administrative autonome;

10. Precizări privind organele centrale de specialitate în subordinea Guvernului, respectiv a ministerelor - competența de înființare a acestora, sfera de atribuții, numirea și eliberarea din funcție a conducătorilor (care se stabilește prin actele proprii de înființare);

11. Definirea și clarificarea unor aspecte privind autoritățile administrative autonome - acestea sunt autorități care răspund în fața Parlamentului, în condițiile legilor lor de înființare, pentru activitatea desfășurată și care pot emite acte administrative cu caracter normativ și individual.

## **B. Prefectul, instituția prefectului și serviciile publice deconcentrate**

1. Precizarea statutului funcțiilor de prefect și subprefect ca fiind funcții de demnitate publică (corelativ cu Programul de Guvernare și Strategia privind funcția publică 2016-2020). În prezent, prefectii și subprefecții au calitatea de înalt funcționar public, calitate pe care o vor avea și o perioadă de 60 de zile de la intrarea în vigoare a Codului administrativ. Prin aplicarea noii reglementări ocuparea unor funcții de demnitate publică de către prefect și subprefect, situație în care aceștia pot fi membri ai unor partide politice, este în concordanță cu rolul prefectului de reprezentant al Guvernului pe plan local, Guvernul fiind o autoritate publică care are structură politică.

Noua modalitate de numire a prefectilor și a subprefecților ține seama de situația de fapt din întreaga perioadă care a urmat anului 1989 și anume că au fost numiți în aceste funcții persoane care aveau un anumit statut profesional dar, în același timp, aveau și sprijinul politic al partidului (sau coaliției) care a constituit Guvernul.

Noua reglementare accentuează responsabilitatea Guvernului cu privire la numirea în funcțiile de prefect și subprefect a persoanelor care îndeplinesc cerințele privind competența și integritatea necesare exercitării acestor funcții iar rezultatele activității desfășurate de prefecti și de subprefecți pot

deveni aspecte relevante pentru angajarea răspunderii politice a Guvernului, în condițiile proiectului Codului administrativ.

Trebuie avut în vedere și faptul că prefectul conduce, în condițiile prevăzute în proiect, *Instituția prefectului* care este o instituție publică cu personalitate juridică și va fi condusă de o persoană care ocupă o funcție de demnitate publică. Astfel, statutul prefectului este substanțial diferit de cel al secretarului general al unui minister care este înalt funcționar public, este subordonat ministrului și are ca principală atribuție asigurarea legăturii operative dintre ministru și conducătorii compartimentelor din minister.

Având în vedere statutul subprefectului de înlocuitor de drept al prefectului, este necesar ca atât prefectul cât și subprefectul să ocupe o funcție de demnitate publică.

Noul statut al prefectului și subprefectului impune și justifică desființarea funcțiilor publice de prefect și subprefect.

2. Precizarea condițiilor și procedurii de numire în funcțiile de prefect și subprefect; pot fi numite în aceste funcții numai persoanele care au absolvit programe de formare specializată specifice; *pentru a putea fi numiți prefecti sau subprefecți cu statut de demnitar (care nu îndeplinesc condiția privind pregătirea) a fost instituită o derogare de la regulă, care le permite acestora să fie numiți în funcție sub condiția ca, în termen de maxim 2 ani de la data emiterii actului de numire, să absolve programele de formare specializată;*

3. Gruparea principalelor atribuții ale prefectului corelativ cu rolurile acestuia și revizuirea/completarea atribuțiilor prefectului. *Astfel, atribuțiile au fost sistematizate în: atribuții privind asigurarea implementării la nivel local a politicilor guvernamentale și respectării ordinii publice; atribuții în relația cu serviciile publice deconcentrate; atribuții privind verificarea legalității actelor autorităților administrației publice locale și atacarea în fața instanței de contencios administrativ actelor pe care le consideră ilegale; atribuții în domeniul situațiilor de urgență, atribuții cu privire la îndrumarea autorităților administrației publice locale cu privire la aplicarea normelor legale din sfera de competență;*

4. Au fost reglementate expres atribuțiile privind: organizarea alegerilor și a referendumurilor la nivelul județului, desfășurarea în bune condiții a activității serviciilor publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, respectiv regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, eliberarea apostilei pentru actele oficiale administrative;

5. Clarificarea procedurii aplicabile în situațiile de incompatibilitate - constatarea stării de incompatibilitate se realizează de către Agenția Națională de Integritate, aplicarea sancțiunii - încetarea mandatului - se realizează de către Guvern la propunerea prim-ministrului;

6. Clarificarea relației dintre prefect și serviciile publice deconcentrate - din perspectiva modului de organizare și funcționare, a competențelor exercitate (ex. serviciile publice deconcentrate au obligația de a prezenta informații privind modul de realizare a atribuțiilor care le revin), a actelor emise de conducătorii acestora.

### **C. Administrația publică locală**

1. Reglementări noi privind organizarea și funcționarea asociațiilor de dezvoltare intercomunitară (ADI) în sensul precizării drept organe de conducere ale acestora a adunării generale, a *comitetului director* și a comisiei de cenzori, în vederea armonizării cu reglementările privind



asociațiile și fundațiile;

2. Reglementarea constituirii consiliului local, în sensul modificării procedurii de validare a mandatelor consilierilor locali aleși. A fost reglementată procedura validării mandatelor consilierilor locali aleși prin hotărâre a instanței (și nu a unei comisii de validare formată din consilieri aleși nevalidați), cu un rol limitat al instituției prefectului cu privire la organizarea ședinței privind ceremonia de constituire a consiliului local și la organizarea depunerii jurământului de către cei declarați aleși. De asemenea, sunt enumerate condițiile care trebuie să fie îndeplinite pentru validarea mandatelor;

3. Detalierea reglementărilor privind proiectele de hotărâri ale consiliului local din perspectiva documentelor necesare dezbaterii proiectului de hotărâre (ex. avize, rapoarte), a actorilor implicați, precum și a termenelor necesare, anterior înscrierii pe ordinea de zi a ședinței consiliului local;

4. Revizuirea majorităților necesare pentru adoptarea hotărârilor consiliilor locale și județene: majoritatea calificată, respectiv două treimi din numărul consilierilor locali în funcție, pentru hotărârile care privesc vânzarea-cumpărarea bunurilor imobile proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale, restul hotărârilor urmând a fi adoptate cu majoritate absolută, respectiv jumătate plus unu din numărul consilierilor în funcție;

5. Modificarea situațiilor de dizolvare a consiliului local (ex. în cazul în care acesta fie nu se întrunește timp de 4 luni consecutiv, fie nu adoptă nicio hotărâre în cadrul a 3 ședințe ordinare și/sau extraordinare, pe parcursul a 4 luni), corelativ cu înăsprirea situațiilor de încetare a mandatului de consilier local (ex. lipsa nemotivată de la 3 întruniri ale consiliului sau de la 3 ședințe ordinare și/sau extraordinare, convocate/desfășurate pe durata a 3 luni) astfel încât să se asigure stabilitatea autorităților locale;

6. Reglementarea detaliată a momentului încetării de drept a mandatelor consilierilor locali, consilierilor județeni și președintelui consiliului județean care poate fi determinat de o stare de fapt (ca în cazul demisiei), de rămânerea definitivă a unei hotărâri judecătorești (ca în cazul unei condamnări la o pedeapsă privativă de libertate) sau de decizia unei anumite persoane juridice (ca în cazul excluderii dintrun partid politic sau în cazul elaborării unui raport de evaluare prin care este constatată o stare de incompatibilitate). Precizarea exactă a acestui moment este de natură să clarifice situația mandatului alesului local;

7. Modificarea statutului viceprimarului, în sensul clarificării rolului său de înlocuitor de drept al primarului, prin definirea situațiilor în care viceprimarul exercită această calitate (ex. în situația suspendării din funcție a primarului, în situația de vacanță a funcției de primar);

8. Revizuirea procedurii aplicabile în situațiile de incompatibilitate în care se pot afla aleșii locali cu precizarea: momentului la care intervin (în funcție de specificul fiecărei situații) și a obligațiilor alesului local și rolului autorității responsabile de asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale;

9. Clarificarea cazurilor care constituie situații de conflict de interese pentru aleșii locali - conflictul de interese se manifestă atunci când, în exercitarea funcției, alesul local chemat să ia o decizie sau să participe la luarea unei decizii, să emită/adoptă un act administrativ sau să încheie un act juridic are un interes personal de natură patrimonială; precizarea expresă a sancțiunii aplicabile alesului local ca urmare a constatării existenței unei situații de

conflict de interese (încetarea de drept a mandatului);

10. Armonizarea reglementărilor privind obligația depunerii declarațiilor de interese și a declarațiilor de avere de către aleșii locali, a procedurii și a sancțiunilor aplicabile. Astfel, aleșii locali vor depune aceleași declarații de interese și declarații de avere, în aceleași termene cu celelalte categorii de personal.

## **D. Exercițarea dreptului de proprietate publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale**

1. Reglementarea elementelor definitorii specifice dreptului de proprietate publică și privată al persoanelor de drept public, în concordanță cu prevederile Codului civil și introducerea unor elemente definitorii specifice proprietății private a statului sau a unităților administrativ-teritoriale.

2. Instituirea unor principii specifice cu privire la exercițarea dreptului de proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, precum principiul priorității interesului public, principiul protecției și conservării, principiul gestiunii eficiente și principiul transparenței și publicității;

3. Revizuirea procedurii de inventariere a bunurilor din domeniul public al unităților administrativ – teritoriale prin eliminarea atestării prin hotărâre a Guvernului. Astfel, inventarul va fi atestat la nivel local prin atestarea la nivel local; inventarul va fi aprobat prin hotărâre a autorităților deliberative locale, pe baza punctului de vedere al MDRAPFE;

4. Introducerea unor termene privind actualizarea inventarului bunurilor din domeniul public al statului, obligativitatea înscrierii acestor bunuri în sistemul integrat de cadastru și carte funciară, precum și reglementarea unor sancțiuni pentru nerespectarea acestor prevederi;

5. Consolidarea cadrului legal existent al trecerilor bunurilor în domeniul public și reglementarea cadrului legal privind trecerile în domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, precum reglementarea trecerii de bunuri între domeniul public al municipiului București și domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale limitrofe municipiului București, pe durată determinată, în vederea derulării unor obiective investiționale și a trecerii din domeniul privat al unui titular al dreptului de proprietate privată în domeniul privat al altui titular;

6. Reglementarea detaliată a unora dintre modalitățile de exercițare a dreptului de proprietate publică, precum darea în administrare, închirierea și darea în folosință gratuită, prin definirea titularilor, a actului administrativ și a conținutului acestuia, a duratei exercițării, precum și a drepturilor și obligațiilor părților;

7. Completarea modalităților de exercițare a dreptului de proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale prevăzute de Codul civil, cu cele ce vizează, în prezent, dreptul de proprietate publică, și anume: darea în administrare, concesiunea și darea în folosință gratuită. Astfel, prin preluarea acestor modalități de exercițare și în cazul dreptului de proprietate privată, se creează premisele unei mai mari securizări a proprietății private a statului sau a unităților administrativ-teritoriale (spre exemplu, persoanele juridice de drept public vor avea opțiunea de a încheia un contract de comodat în condițiile Codului civil sau de a emite un act administrativ de dare în administrare în condițiile Codului administrativ);

8. Elaborarea unei proceduri cadru privind licitația publică pentru închirierea bunurilor proprietate publică sau privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și pentru vânzare bunurilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, în mod similar cu procedura-cadru de atribuire a contractelor de concesiune a bunurilor proprietate publică;

9. Introducerea unor dispoziții privind inventarierea bunurilor din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale.

### **E. Statutul funcționarilor publici și statutul juridic aplicabil personalului contractual din administrația publică**

1. Crearea Sistemului național de evidență a ocupării în sectorul public (care să includă: funcționarii publici, personalul contractual din administrația publică, funcțiile care în momentul de față nu sunt inventariate - parlamentari, aleși locali, secretari de stat și subsecretari de stat, alte funcții de demnitate publică, precum și alte categorii de personal plătite din fonduri publice), și care să permită elaborarea și fundamentarea unor politici de resurse umane predictibile și eficiente, sistem corelat cu un instrument electronic de evidență administrat de ANFP;

2. Introducerea unui concurs național pentru funcțiile din administrația publică, ca etapă de selectare inițială, derulat inițial în sistem pilot (în perioada 2018-2019 pentru funcțiile publice de debutant și pentru cele aferente categoriei înalților funcționari publici); ulterior, începând cu anul 2020, concursul național va fi extins pentru alte categorii de funcții din cadrul administrației publice; persoanele care promovează acest concurs național/etapă inițială au dreptul ca, în interval de 3 ani, să participe la etapa de concurs

pe post organizat de către instituțiile și autoritățile publice;

3. Concursurile pentru ocuparea funcțiilor publice din administrația publică vor fi organizate de fiecare autoritate și instituție publică, cu participarea persoanelor selectate prin concurs național;

4. Clarificarea situațiilor în care ANFP suspendă concursurile organizate de autoritățile și instituțiile publice și a procedurilor aferente acestora;

5. Avizarea concursurilor de către ANFP este înlocuită cu o notificare prealabilă către ANFP și cu obligația publicării anunțului pe site-ul ANFP și în Monitorul Oficial; sunt eliminate și avize necesare altor proceduri precum exercitarea cu caracter temporar a funcțiilor publice de conducere și a celor din categoria înalților funcționari publici sau detașarea între funcțiile publice generale și cele cu statut special/funcțiile publice specifice;

6. Modificări privind perioadele de vechime necesară ocupării funcțiilor publice de conducere:

- 3 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere de secretar de oraș și comună, șef birou, precum și a funcțiilor publice specifice asimilate acestora;

- 5 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere de secretar de municipiu, șef serviciu precum și a funcțiilor publice specifice asimilate acestora;

- 7 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcției publice de secretar de județ.

7. Revizuirea statutului prefectilor și subprefecților, în sensul transformării acestora în demnitari pentru o mai clară delimitare între nivelul politic și cel tehnic;
8. Eliminarea restricției de 150 de posturi pentru înființarea unui post de director general în administrația publică locală;
9. Revizuirea regulilor aplicabile unor categorii de funcționari publici care candidează sau ocupă funcții de demnitate publică și/sau de aleși locali, prin raportare la interdicțiile existente în ceea ce privește implicarea în activitatea politică.
10. Posibilitatea prelungirii raportului de serviciu al funcționarului public care îndeplinește condițiile de vârstă standard pentru pensionare;
11. Introducerea în procesul de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici a evaluării semestriale și/sau a testării profesionale, după caz și stabilirea unor reguli mai transparente cu privire la evaluarea secretarilor unităților administrativ-teritoriale;
12. O mai clară reglementare privind sancțiunile disciplinare aplicabile funcționarilor publici, în sensul corelării exprese a sancțiunilor cu abaterile aferente și introducerea de noi sancțiuni și abateri;
13. Clarificarea condițiilor în care se angajează răspunderea funcționarilor publici pentru actele pe care le semnează/contrasemnează/avizează cu încălcarea prevederilor legale;
14. Revizuirea și detalierea activităților prin care se conferă prerogativa de putere publică la nivelul funcționarilor publici;
15. Revizuirea normelor derogatorii de la îndeplinirea condițiilor pentru ocuparea funcțiilor

publice de secretar al comunei;

16. Eliminarea procedurii de coordonare și control și soluționare a sesizărilor în ceea ce privește aplicarea normelor de conduită prevăzută în sarcina MDRAPFE (prin Legea nr. 477/2004 privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice) și înlocuirea cu o procedură de monitorizare în sarcina instituțiilor și autorităților publice care întocmesc rapoarte anuale cu privire la respectarea normelor de conduită de către personalul contractual din aparatul propriu, sau din instituțiile aflate în subordine, coordonare sau sub autoritate. Rapoartele anuale întocmite de către autoritățile și instituțiile publice sunt transmise Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene;

17. Eliminarea restricției privind transferul la cerere între instituții de la nivelul aceluiași palier administrativ;

18. Clarificarea regimului juridic aplicabil funcționarilor publici pe perioada suspendării raporturilor de serviciu;

19. Clarificarea cadrului general cu privire la funcțiile specifice și echivalarea acestora cu funcțiile publice generale, stabilirea nivelului actului normativ prin care funcțiile specifice pot fi înființate, precum și înființarea unor funcții publice generale sau specifice, prin raportare la atribuții specifice unei funcții sau instituții;

20. Clarificarea condițiilor privind numirea sau încetarea raporturilor juridice ale persoanelor angajate cu contract de muncă, de management sau la cabinetul demnitarului;

21. Introducerea cadrelor de competență;

introducerea obligativității formării profesionale ca și condiție la promovarea funcționarilor publici.

### **F. Răspunderea administrativă**

1. Definirea răspunderii administrative atât din perspectiva elementelor sale intrinseci, cât și raportat la celelalte forme de răspundere juridică.
2. Reglementarea principiilor aplicabile răspunderii administrative.
3. Reglementarea elementelor principale ale formelor de răspundere administrativă: disciplinară, contravențională și patrimonială.

### **G. Serviciile publice**

1. Reglementarea, pentru prima dată în legislația din România, a unui cadru general privind serviciile publice.
2. Reglementarea principiilor aplicabile serviciilor publice - transparența, egalitatea de tratament, continuitatea, adaptabilitatea, accesibilitatea, responsabilitatea furnizării serviciului public, furnizarea serviciilor publice cu respectarea normelor/standardelor de calitate.
3. Clasificarea serviciilor publice, în funcție de o serie de criterii - servicii de interes economic și servicii de interes non-economic general, servicii de interes național și servicii de interes local, servicii publice prestate/furnizate în mod unitar de o autoritate publică/un organism prestator de servicii publice și servicii publice prestate/furnizate în comun.
4. Reglementarea obligației de serviciu public în sensul defnirii acestora ca îndatoriri și cerințe specifice impuse organismelor prestatoare.

	<p>5. Stabilirea unor elemente generale de delimitare a serviciilor de interes economic general de serviciile non-economice de interes general, având ca element principal de diferențiere criteriul caracterului economic al activității desfășurate.</p> <p>6. Stabilirea regulilor generale de reglementare, înființare și încetare a serviciilor publice, prin precizarea autorităților care au competență de reglementare a serviciilor publice, a autorităților care au competență de înființare/organizare a structurii responsabile cu furnizarea/prestarea serviciilor publice, precum și a celor care au competențe în monitorizarea modului de prestare a serviciilor publice.</p> <p>7. Reglementarea regulilor generale aplicabile modalităților de gestiune ale serviciilor publice (gestiunea directă și gestiunea delegată), precum și precizarea elementelor minime pe care trebuie să le conțină actul de delegare, în cazul gestiunii delegate.</p>
3. Alte informații	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
<b><i>Secțiunea a 3-a Impactul socio-economic al proiectului de act normativ</i></b>	
1. Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
1 <sup>1</sup> . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2 <sup>1</sup> . Impactul asupra sarcinilor administrative	Proiectul instituie o serie de obligații noi dar acestea sunt în principal în sarcina autorităților și instituțiilor publice, precum instanțele, de exemplu în procesul de validare a mandatelor aleșilor locali, asupra Instituției Prefectului sau diverse obligații de raportare și comunicare de date precum cele asociate dezvoltării sistemului de evidență a ocupării în sectorul public.
2 <sup>2</sup> . Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3. Impactul social	Prin prevederile sale proiectul are impact atât asupra



	diferitelor categorii de personal din administrația publică, în special a funcționarilor publici și instituțiilor publice/autorităților publice cărora li se aplică în mod direct, dar și impact indirect, în sensul furnizării, într-o formă integrată, a principalelor norme care reglementează domeniul administrației publice, asigurând astfel premisele creșterii transparenței cu privire la activitatea administrației publice și la regulile pe care aceasta trebuie să le respecte.
4. Impactul asupra mediului	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte informații	

***Secțiunea a 4-a  
Impactul  
financiar asupra  
bugetului  
general  
consolidat, atât  
pe termen scurt,  
pentru anul  
curent, cât și pe  
termen lung (pe  
5 ani)***

- mii lei -|

Indicatori	Anul curent 2017	Următorii 4 ani			
		2018	2019	2020	2021
1	2	3	4	5	6
1. Modificări ale veniturilor bugetare plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta (i) impozit pe profit (ii) impozit pe venit b) bugete locale (i) impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări					
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii b) bugete locale (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii					

3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat  b) bugete locale					
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare					
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare					
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor si/sau cheltuielilor bugetare					
7. Alte informații	Finanțarea măsurilor prevăzute în acest Cod se va efectua în limita fondurilor aprobate anual prin legile bugetare anuale, precum și din alte surse legal constituite, potrivit legii.”				

**Secțiunea a 5-a**  
**Efectele**  
**proiectului de act**  
**normativ asupra**  
**legislației în**  
**vigoare**

1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;	<p><b>a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ:</b></p> <p><b>I. Acte normative în vigoare care vor fi abrogate ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ:</b></p> <p>1) Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.225 din 24 martie 2008;</p> <p>2) Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>3) Legea nr. 90/2001 pentru organizarea și funcționarea Guvernului și a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>4) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2009 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 9 martie 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2013, cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>5) Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.123 din 20 februarie 2007,</p>
---	---

cu modificările și completările ulterioare;

6) Ordonanța Guvernului nr. 35/2002 pentru aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a consiliilor locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr.673/2002;

7) Ordonanța Guvernului nr. 53/2002 privind Statutul-cadru al unității administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 27 august 2002, cu modificările și completările ulterioare;

8) Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

9) Legea cadru nr. 195/2006 a descentralizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 25 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare;

10) Ordonanța Guvernului nr. 32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din administrația publică centrală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 30 ianuarie 1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările și completările ulterioare;

11) Legea nr. 7/2004 privind Codul de conduită a funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.525 din 2 august 2007;

12) Legea nr. 477/2004 privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1105 din 26 noiembrie 2006;

13) Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare;

14) Decretul nr. 478/1954 privitor la donațiile făcute statului;

15) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 22/2007;

16) Hotărârea Guvernului nr. 168/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr 146 din 28 februarie 2007;

17) Articolele 72 - 79, 84-98 și 111 ale Titlului IV Conflictul de interese și regimul incompatibilităților în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice și art. XVI alin. (2) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

18)

18) Hotărârea Guvernului nr. 832/2007 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea programului de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici,

## **II. Acte normative în vigoare care vor fi modificate ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ:**

1) Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 07 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

2) Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare;

3) Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 20 mai 2015;

4) Legea nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a IV-a Rețeaua de localități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare;

5) Legea nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste

România, publicată în Buletinul Oficial nr. 17-18 din 17 februarie 1968, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

6) Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

7) Hotărârea Guvernului nr. 921/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 22 iunie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

**b) acte normative ce urmează a fi elaborate/modificate în vederea implementării noilor dispoziții:**

1) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind organizarea și desfășurarea proiectului pilot de organizare a concursului de ocupare a unor funcții publice vacante;

2) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici;

3) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor de disciplină, precum și componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru ale acestora;

4) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor paritare, precum și componența, atribuțiile și procedura de lucru ale acestora;

5) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind formarea profesională a funcționarilor publici și întocmirea planului de perfecționare profesională a funcționarilor publici;

6) Hotărâre a Guvernului privind întocmirea, actualizarea și administrarea Sistemului electronic național de evidență a ocupării în sectorul public;

7) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor procedura de desemnare, atribuțiile, modalitatea de organizare a activității și procedura de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale consilierului de etică, precum și modalitatea de raportare a instituțiilor și

	<p>autorităților în scopul asigurării implementării, monitorizării, și controlului respectării principiilor și normelor privind conduita funcționarilor publici</p> <p>8) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea regulamentului cadru privind stabilirea principiilor generale de ocupare a unui post vacant sau temporar vacant corespunzător funcțiilor contractuale și a criteriilor de promovare a personalului contractual plătit din fonduri publice</p> <p>9) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor tehnice pentru întocmirea inventarului bunurilor care alcătuiesc domeniul public al comunelor, orașelor, municipiilor și județelor;</p> <p>10) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind valorificarea bunurilor mobile aparținând statului sau unităților administrativ-teritoriale;</p> <p>11) Hotărâre a Guvernului privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici;</p> <p>12) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea structurii și conținutului protocolului de predare-primire prezentat de membrii Guvernului la încetarea mandatului;</p> <p>13) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea plafonului maxim privind cheltuielile pentru locuința de serviciu, cheltuielile pentru cazare și unele cheltuieli pentru deplasarea prefecților și subprefecților.</p>
1 <sup>1</sup> . Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor public.	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6. Alte informații	
<b><i>Secțiunea a 6-a</i></b> <b><i>Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ</i></b>	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, instituite de cercetare și alte organisme implicate	Din grupul de lucru pentru definitivarea proiectului Codului administrativ fac parte atât reprezentanți ai autorităților și instituțiilor publice,

	<p>cât și reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale, instituții publice de învățământ superior a căror activitate se circumscriu domeniilor reglementate în proiectul Codului administrativ, precum și reprezentanți ai structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale.</p> <p>În perioada 2015-2016, în cadrul a 39 reuniuni ale Grupului de lucru au fost analizate și dezbătute soluțiile legislative aferente domeniilor de reglementare ale Codului administrativ.</p> <p>Procesul de consultare publică asupra acestui proiect de act normativ, care a fost publicat pe site-ul Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, s-a desfășurat începând cu data de 8 noiembrie 2016.</p> <p>În data de 21 decembrie 2016 a fost organizată o dezbateră publică asupra proiectului de act normativ la care au participat reprezentanți ai Administrației prezidențiale, ai societății civile și ai structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale.</p>
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Din grupul de lucru pentru definitivarea proiectului Codului administrativ fac parte și reprezentanți ai societății civile, atât organizații neguvernamentale, cât și asociații profesionale, ale căror domenii de activitate se circumscriu domeniilor de reglementare vizate de proiectul Codului administrativ.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Din grupul de lucru pentru definitivarea proiectului Codului Administrativ fac parte reprezentanți ai tuturor structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale. Acestea au fost consultate în procesul de fundamentare și elaborare a Codului Administrativ, conform prevederilor HG nr. 521/2005.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul de act normativ necesită avizul Consiliului Legislativ.
6. Alte informații	

***Secțiunea a 7-a***  
***Activități de***

**informare  
publică privind  
elaborarea și  
implementarea  
proiectului de act  
normativ**

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Din Grupul de lucru pentru definitivarea Codului Administrativ fac parte și reprezentanți ai societății civile. De asemenea, tezele prealabile ale Codului Administrativ, document în cadrul căruia este subliniată necesitatea elaborării actului normativ au fost supuse consultării publice. În data de 08.11.2016, în temeiul art. 7 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, proiectul de Cod Administrativ a fost afișat pe pagina de internet a Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Alte informații	
<b>Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare</b>	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	
2. Alte informații	

Pentru considerentele de mai sus, a fost elaborat prezentul proiect de lege privind Codul administrativ, pe care îl supunem spre adoptare.